

מקורות פרשת כי תצא תשע"ז העצה של התורה להצלחה בשלום-בית

חמל עליה שלא תשוב לרעות צאן עוד והיה הוא רועה אותן באהבתו אותה.

4. ליקוטי שיחות ט/144: בעניין הגירושין אנו מוצאים שני קצוות הפוכים. העניין של קידושין הוא 'והיו לבשר אחד', ואילו עניין הגירושין הוא 'כריתות', דבר הכורת בינו לבינה, ובכל זאת דיני קידושין נלמדים מדיני הגירושין: קידושי כסף נלמדים מ'כי יקח איש' [ולקחה היא עם כסף], קידושי ביאה נלמדים מ'ובעלה', וקידושי שטר נלמדים מ'ויצאה והייתה' - 'מה יצאה בשטר אף הוויה בשטר'.

אברבנאל דברים כה: מוטב לגרשנה משתרבה השנאה והריב והקטטה ביניהם ... והוא טעם נכבד מאוד בגירושין ... בחרה התורה שיגרשנה כבחירת הרע במיעוט ... ולא יחיו כל ימיהם חיי צער ואולי יבואו לשפיכת דמים וגילוי עריות ולרעות אחרות.

איש וביתו (הרב אליהו כי טוב) 68-62: שמא תאמר עשוי הוא היתר הגירושין לרופף את ברית הנישואין ולהפריד בין הדבקים? אין הדבר כן, אלא כל נתיבותיה שלום, אפילו זה שדומה בעיניך כאילו יש בו פירוד - לא ניתן אלא לשלום הבריות ולמען שלמות המשפחה. היתר הגירושין עושה את הדבק ביניהם שיהיה דבק טוב מרצון ולא מאונס, לידע כי חירותם לא ניטלה מהם ... משל למה הדבר דומה? לאחר שהמלכות גזרה עליו שישב כלוא בביתו. לא עבר עליו יום אחד והריהו יושב בביתו ומצטער. והרי זה פלא, הרי כמה פעמים ראינוהו מסתגר בתוך ביתו וישב בו להנאתו ומתענג בו? אלא לא ביתו גורם לצער, אלא הגזירה גורמת. טול את הגזירה והרי הוא יושב במקומו ומתענג.

ליקוטי שיחות ט/150: היות שבשנות הגלות ה' כואב את הגירושין, מתגלה הקשר בין הקב"ה וישראל הרבה יותר מאשר קודם הגירושין. קודם היה אפשר לטעון כי הקשר הוא 'אהבה התלויה בדבר', אך בזמן הגלות מתגלה כי זאת אהבה עצמית שאינה בטלה. כך שהתוכן הפנימי של גיטין (למעלה) הם לבטא כיצד היהודים הם 'אשת בריתך' של ה' ובאופן של 'ברית' והתקשרות נצחית.

1. אגרות קודש הרבי מלובאוויטש ח"ד/תלג: כבר אמרתי לו כמה וכמה פעמים והנני לחזור עוד פעם אשר עליו להשתדל בהשתדלות הכי גדולה בעניין השלום בית בינו ובין זוגתו תחיה... וידוע מאמר רז"ל 'אישה דמעתה מצויה' ולכן עליו להיות זה שמוותה, ובפרט במילי דעלמא.

ואם בכל עת הפליגו רז"ל במעלת השלום בית, עאכ"כ בעמדנו בערב שבת קודש [שאמרו חז"ל כי בערב שבת מצוי יצר הרע של מריבה בבית], והרי אנו עתה כולנו בערב שבת קודש לאחר חצות [היינו בסוף האלף השישי לבריאת העולם], שקרב קץ גלותנו וביאת משיח צדקנו, מובן שההעלם וההסתור ביותר הוא בנוגע לשלום בית... ובפרט בגלות זה האחרון שבא בסיבת העדר השלום, כל כמה שמתקרב קץ הגלות הרי ההתאבקות מהצד שכנגד היא בעיקר שלא להניח שלום בעולם בכלל.

2. דברים כה: כי יקח איש, אשה חדשה לא יצא בְּצֶבֶא וְלֹא יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל-דָּבָר: נָקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת וְשִׁמַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר-לָקַח.

תרגום יונתן: ושמח את אשתו - ויחד עם אנתתיה.

ספר החינוך מצוה תקפב: נצטוונו שישמח החתן עם אשתו שנה אחת, כלומר שלא ייסע חוץ לעיר לצאת למלחמה ולא לעניינים אחרים ... כדי להרגיל הטבע עמה ולהדביק הרצון אצלה ולהכניס ציורה וכל פעלה בלב... כי כל טבע יבקש ויאהב מה שרגיל בו, ומתוך כך ירחיק האדם דרכו מאשה זרה.

רש"י: ושמח את אשתו - יְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, ותרגומו יחדי ית אתתיה. והמתרגם ויחד עם אנתתיה [כתרגום יונתן] טועה הוא, שאין זה תרגום של יְשִׁמַּח אלא של יְשִׁמַּח.

3. בראשית כט, יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה.

עקדת יצחק: איך אמר שהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה, אדרבה ... לְמַה שישתוקק האדם מאוד, הוא צער גדול ועמל מכאיב... והיה לו לומר ויהיו בעיניו כאלף שנים באהבתו אותה?

רמב"ן בראשית כט, כו: כי בראותו את רחל כי רועה היא,